PERFORMANȚE LA 13 ANI

Trebuie să precizăm de la bun început că performera noastră încă nu a trecut pragul celor 13 ani. Abia la 30 octombrie Gabriela Ionescu — căci despre ea este vorba — își va adăuga micului șirag cel de al 13-lea mărgean.

Cu toate acestea, la sfîrșitul săptămînii trecute, printre cei care aspirau la titlul de campion republican la călărie — obstacole, se număra și mica „Gabi". Puțini știau că peste obstacolele bazei hipice din Calea Plevnei sărea o elevă care abia anul acesta a intrat în clasa a VII-a elementară. Și totuși, ea se lua la întrecere cu maeștrii sportului V. Bărbuceanu și Gh. Langa (Steaua), V. Pinciu (Dinamo) și alții! In acea probă — obstacole pe echipe — Gabriela Ionescu și-a adus contribuția la cucerirea locului II de către echipa Știința București. Un amănunt semnificativ: dinamoviștii bucureșteni — cîștigători ai multor titluri de campioni — s-au clasat în această probă pe locul... 3!

Și aceasta n-a fost singura performanță a Gabrielei Ionescu. In proba de obstacole rezervată juniorilor sub 16 ani, ea a... întîrziat numai cu două zecimi de secundă față de cîștigătorul probei.

Planuri de viitor? La anul, vrea cu orice chip să cîștige un titlu de campion. Un țel îndrăzneț al unei tinere fete care nu mai departe decît acum doi ani plimba de căpăstru calul primului ei „sfetnic" într-ale călăriei, Manuela Bogza, alături de care concurează acum.

...Indrăzneț, dar realizabil!

COSTIN CHIRIAC

MAGAZIN Sportiv

La mulți ani, Sonia!

Luni noaptea, pe aeroportul internațional Băneasa a fost din nou o animație deosebită: al treilea și ultimul lot de sportivi romîni participanți la Jocurile Olimpice se pregăteau să înceapă lunga lor călătorie pînă la Tokio.

Toți sportivii noștri sînt înconjurați cu dragoste de rude, de prieteni, de suporteri. Un grup mai mare s-a format totuși în jurul Soniei Iovan. De ce? La orele... 0 și un minut enigma a fost dezlegată: era ziua și... ora de naștere a apreciatei noastre campioane de gimnastică (împlinea 29 de ani) și i se făcea o manifestație de simpatie însoțită de... cadourile de rigoare, printre care și un tort de ciocolată pe care era scris: „Sonia, la mulți ani!".

Desigur că și Sonia se va revanșa, aducîndu-ne un cadou de la Tokio: o medalie!

In fotografie: Sonia Iovan și soțul ei.

Text și foto: P. Romoșan

ÎN 4 RÎNDURI

Duminică, inaintașii C.S.M.S. Iași au ratat zeci de ocazii favorabile.

Eu aș transfera la Iași
In echipă un... poștaș,
Ca să pot citi în presă
Că șutează cu... adresă!

Luptătorul P. Stroe a adus injurii arbitrului.

In lupte pot fi folosite
Știm, procedee felurite.
Dar ne închipuim cu greu
Și un asemeni... procedeu!

I. CHIVU

DE TOATE

Sub titlul „Infrîngerea lui Mulligan", *ziarul belgian „Les sports" anunță rezultatul turneului de la Opatija, în care Țiriac l-a învins în finală pe Mulligan, al treilea jucător al Australiei, cu 6—4, 6—4, 2—6, 6—2.*

Iată seria celor 5 sărituri (la a șasea a renunțat) realizate de Ralph Boston în concursul la care a stabilit noul record mondial la lungime cu performanța de 8,34 m: 8,49 (cu vînt favorabil), 8,21, 8.34, 8,11 și 8,14.

Cel mai bun „patrusutist" al S.U.A., Mike Larrabee (recent el a devenit corecordman mondial al probei cu timpul de 44,9 sec.) este destul de în vîrstă pentru un sprinter: el „merge" pe 31 de ani!

Mike Larrabee are 1,85 m, 75 kilograme și... poartă ochelari.

In satul olimpic a început să funcționeze un interpretariat central care dispune de 101 funcționari, dintre care 55 de interpreți pentru limbile engleză, franceză, italiană, rusă, spaniolă, coreeană și chineză.

300 000 de kilometri pe bicicletă!

Recordurile cosmonauților, care pe navele lor fac ocolul pămîntului în mai puțin de 2 ore, nu par să impresioneze pe Conrad Dubé, cetățean din Quebec (Canada). El a pornit-o iavaș-iavaș, pe bicicletă, încă de acum... 11 ani, hotărît să traverseze globul, dar nu pe calea cea mai scurtă, ci trecînd prin toate țările...

Și iată-l pe intrepidul nostru călător traversînd Canada, apoi întreaga America de nord și de sud trecînd (bineînțeles, cu vaporul) în Europa, pentru a ajunge pe cele două roți la capătul Asiei, tocmai la Tokio. Aceasta se întîmpla acum vreo patru ani cînd Olimpiada se desfășura la... Roma. A urmat calea întoarsă și Conrad a pedalat pe șoselele Chinei, Indiei și apoi ale Siberiei, pentru a reveni pe continentul european. Ultimele sale etape principale: Moscova — Kiev — Chișinău — București...

L-am văzut pe Conrad Dubé în holul hotelului Ambasador, odihnindu-se după 180.000 mile străbătute pe bicicletă (peste 300.000 de km !).

— *Mai am de mers!* — ne-a declarat Dubé. *Imi continui drumul prin peninsula balcanică pînă la Atena, apoi trec în Turcia, Izrael și fac „premiera" continentului african.*

Conrad Dubé a lăsat în urmă pînă acum 49 de țări. Romînia este a 50-a. A schimbat 6 biciclete și a folosit nu mai puțin de 28 de roți. Pe drum, nu de mult, și-a aniversat împlinirea a 35 de ani.

De fapt, performanța lui Dubé nu are numai o semnificație sportivă. Ca să înfrîngă miile de kilometri, el a trebuit să doboare mai întîi un adversar mult mai de temut: poliomielita... Bolnav la vîrsta de 2 ani el a trebuit să stea imobilizat în pat pînă la 10 ani. Ceea ce l-a refăcut redîndu-i capacitatea de mișcare, au fost tocmai exercițiile fizice și în special, mersul pe bicicletă. La început un tratament, apoi o adevărată pasiune...

RADU BĂNĂȚEANU

„Time-out" la... hochei pe iarbă

În timpul unui meci amical între două echipe feminine de hochei pe iarbă, disputat în localitatea Varnhont (Olanda), s-a deschis o fereastă de la o casă ce dădea spre stadion. În pervazul ferestrei a apărut un puști de vreo 10 ani, cu o lingură în mînă, care a început să strige:

— Mămico, s-a ars mîncarea. Ce să fac?

Una dintre jucătoare, Autze Draagen, a ridicat, speriată, privirile spre fereastră. Arbitrul, care auzise și el strigătul copilului, a întrerupt imediat jocul, permițînd ca jucătoarea Antze să fugă acasă și să încerce să mai salveze friptura. Hotărîrea arbitrului nu trebuie să surprindă ținînd seama de faptul că el era... soțul jucătoarei!?

FOTBAL

povestire de PETRE BAȚAU

Deunăzi, ca vechi cetățean al cartierului, mă odihneam în parc. Lingă mine, pe bancă, se aflau ziarele cumpărate ceva mai devreme. O aripă nevăzută a vîntului de dimineață a prins să le frunzărească discret.

Tocmai mă pregăteam de citit, cînd deodată mă trezesc înconjurat de un grup de copii, care mă implorau:

— Nene Petrică! Te rugăm... numai meciul ăsta să ni-l mai arbitrezi.

— Cum? Iar fotbal!...

Și iată-mă, din nou, arbitru al echipelor de fotbal de copii de pe strada mea.

Timpul înainta fără să-i pese de ardoarea cu care luptau pentru minge micuții jucători de fotbal; nu-i interesa nici driblingurile iscusite ale lui Nicuță, nici rezultatul partidei și cu atît mai puțin îi păsa de alergătura mea de om vîrstnic, cu limba scoasă de un cot. Cîndva, am avut totuși impresia că a zăbovit și el cît de cît, trăgîndu-și răsuflarea.

Mi se pare că era în timpul fazei încîlcite cînd am acordat „o minge de arbitru". Am prins mingea în mînă, ridicînd-o deasupra unui buchet de jucători care mă împresurau ca pe un ostatec de vază. In clipa aceea mi-a venit în fața ochilor copilăria mea. Cît am tînjit atunci după o minge de fotbal!

Mi-aduc aminte că am mizat totul, chiar și micile economii din pușculiță, pe un concurs la modă, care oferea drept premiu o minge nou-nouță de fotbal aceluia care reușea să constituie din litere de carton, aflate în cutii de cremă de ghete, cuvîntul „Gladys".

In cîteva zile, am aprovizionat părinții, rudele și vecinii pentru cîțiva ani cu cremă de ghete Gladys.

De fiecare dată, deschideam cutia de cremă de ghete cu înfrigurare. Răscoleam crema cu o igliță, mînjindu-mă totuși, pe mîini (mama cred că ar spune: parcă numai pe mîini!...) Dar, ca un făcut, nu dădeam peste litera „y". Cîtă pică îi purtam nesuferitei ăleia de literă străină! De unde să știu pe atunci că reclama deșănțată făcută cremei de ghete „Gladys" ascundea o afacere murdară ca multe altele din acea vreme, care își bătea joc pînă și de visele senine ale copiilor!

— Nene Petrică, aruncă o dată mingea din mînă, mi se adresară mai multe glasuri, trezindu-mă din reverie.

Ce copii, domnule! Ar fi putut să mi-o spună pe șleau: arbitrezi sau dormi cu fluierul în gură.

Iată de ce mi-am pus în gînd să arbitrez, de acum înainte, așa cum trebuie. Dar nu știu cum s-a întîmplat, că de la o vreme gîndurile au început din nou să-mi zboare hai-hui, aducîndu-mi pe dinaintea privirii jocurile nevinovate cu mingea din anii copilăriei.

Pe atunci, echipamentul meu, dacă se putea numi astfel, era la fel ca al multor copii: chiloți (un cot de pînză albită croit de o vecină croitoreasă și cusut de mama între două rîntașuri de mîncare), tricou (de cele mai multe ori lipsea, aflîndu-se în vitrina negustorului din colțul străzii), ghete (cele de la botez — loc sigur pentru adăpostul mărăcinilor). Era să uit însă lucrurile mai importante: terenul de joc (erau mai multe maidane decît case de locuit) și mingea (de bine, de rău avea mama ciorapi, pe care îi umpleam cu ziare și zdrențe pînă căpătau o formă cît de cît rotundă).

Tocmai începuse unul din nenumăratele meciuri desfășurate în asemenea condițiuni. Era un meci neobișnuit: aveam mai multe mingi de cîrpă și promitea să fie continuat, datorită timpului înaintat, la lumina gălbuie a becurilor electrice de pe stradă. (Pentru „nocturnă" aveam cîteva mingi înmuiate în var). Meciul era îndîrjit și scorul se menținea strîns. Mă pregăteam să execut o lovitură de la 11 m, de un fel deosebit dacă aș putea numi-o astfel (la noi era în vigoare măsura: 3 cornere = un „careu"), cînd deodată aud vocea tatii:

— Petre! Unde sînt ciorapii ăi buni ai mamei?

— ...

— Mă, tu n-auzi?

— Ba da. Să vezi...

Și fără să mai adaug alte amănunte, palmele tatii au început să se năpustească asupră-mi în văzul și auzul coechipierilor mei.

Numai cei din familia noastră au știut că și de astădată mama nu putea să meargă cu tata la plimbare.

— Nene Petrică! E fault, bre, m-a smuls într-un tîrziu din gînduri un glas pițigăiat.

— Lasă, că știu eu ce fac, i-am răspuns cu autoritatea îndeobște cunoscută a cavalerilor fluierului.

Am reluat însă urmărirea jocului parcă cu alți ochi în ambianța gazonului cu nimic mai prejos decît cel al marilor stadioane, al spectatorilor gălăgioși strînși în jurul terenului și care vociferau încontinuu (și pe ei îi nemulțumise pe semne modul meu de arbitraj), al micilor jucători echipați după tot dichisul fotbalistului modern, așa după cum îl cunoaștem din meciurile divizionare.

Abia după ce meciul a luat sfîrșit, copiii mi s-au adresat:

— Ați lăsat jocul cam liber.

— Asta-i concepția modernă în arbitraj, le-am dat răspunsul, căutînd să aplanez discuțiile despre meci și îndeosebi despre arbitraj.

POȘTA magazin

N. BERTOLAN, BUCUREȘTI. 1. Așa cum am arătat într-un număr mai vechi al ziarului nostru, „factura olimpică" (totalul cheltuielilor directe și indirecte legate de organizarea Jocurilor Olimpice de la Tokio) se ridică la... 2.800.000.000 de dolari! 2. Japonezii au stabilit cu precizie cronometrică durata Jocurilor Olimpice de la Tokio, din momentul începerii festivității de deschidere și pînă în clipa terminării festivității de închidere: 14 zile, două ore, 30 de minute și 45 de secunde.

B. COCA, BUCUREȘTI. Constantin Toma a boxat pînă în anul 1961. De ce s-a retras din box? Avea atunci 33 de ani și nu ținea, probabil să se ia la întrecere cu... Archie Moore! Toma Constantin a fost un boxer de forță și vitalitate. El a cucerit de 3 ori titlul de campion al țării: în 1949, la „muscă" și în anii 1958—1959 la „cocoș".

M. ILIESCU, BUCUREȘTI. Dv. sînteți „sigur", dar Ionică Bogdan, care a jucat în meciul respectiv, are tot dreptul să fie mai... sigur decît dv. De la el deținem informația că Sipoș a început să joace la Rapid abia în anul 1939. Nici el și nici Baratki n-au făcut parte din linia de atac a Rapidului în meciul cu Ujpest de la 3 iulie 1938.

ȘTEFAN POPESCU, ONEȘTI. Se spune că nu există „11 m" apărat ci numai... prost tras. Totuși, apărarea unui „11 m" rămîne o performanță în palmaresul oricărui portar. Iașin a apărat o astfel de lovitură în meciul dintre selecționata Europei și reprezentativa Iugoslaviei, disputat recent la Belgrad.

RADU IRIMESCU, IAȘI. Dintre baschetbaliștii actuali cei mai înalți sînt Kruminș (U.R.S.S.) și Alp (Turcia): 2,18 m., urmează în „clasament" americanul Wilt Chamberlain și grecul Tronzos cu 2,16 m. Recordul în materie îl deține însă fostul baschetbalist sovietic Ahtaev, care a activat lu urmă cu 10—12 ani: 2,32 m!

TRAIAN SINCRAIANU, BUCUREȘTI. 1. In Ungaria nu se joacă rugbi. 2. Baschetbalistul Folbert are 34 de ani. El joacă acum la Academia militară, în campionatul de calificare. 3. In U.R.S.S., din cauza climei, sezonul de fotbal începe abia în aprilie iar meciurile din cadrul „Cupei campionilor europeni" se dispută și în timpul iernii, cînd fotbaliștii sovietici nu pot fi la punct cu antrenamentul. Acesta este motivul pentru care echipele sovietice nu participă la „C.C.E."

CAROL KRAUS, ARAD. 1. Puteți citi în pag. a 8-a un articol amănunțit în legătură cu noul sport olimpic — judo-ul. 2. Nu s-a luat încă nici o hotărîre în această privință. Cînd va fi luată o veți afla și dv. ca și ceilalți cititori.

I. VADUVA, ALEXANDRIA. „La jocul de categorie C programat la Alexandria în ziua de 27 septembrie între echipa locală Progresul și Tehnometal București, jucătorul Andrei Caraman de la Progresul Alexandria a jucat din min. 1 și pînă în min. 90 cu un tricou purtînd numărul... 14. Se pune întrebarea: de ce jucătorii nu respectă indicația dată de F. R. Fotbal cu privire la purtarea numerelor după posturile pe care le ocupă pe teren cu toate că această problemă a fost dezbătută și în presă"? Intrebarea dv. este firească. Poate că federația de specialitate va trece la măsuri energice pentru a pune capăt acestei stări de lucruri. Eventual, se poate ajunge la o decizie ca arbitrii să nu admită intrarea pe teren a unor jucători care poartă pe tricouri numere fanteziste, altele decît cele ale posturilor pe care joacă. Arbitrii, mai ales la meciurile „mici" cu mulți jucători nu îndeajuns de cunoscuți, sînt cei dintîi induși în eroare de această „numărătoare" care oglindește din partea jucătorilor și a echipelor respective o totală lipsă de respect față de public.

ION POSTASU
desene de N. CLAUDIU

Știați că...

... atleții participanți la Jocurile Olimpice vor fi asigurați? Organizatorii japonezi au luat măsuri pentru asigurarea tuturor atleților în caz de accident sau deces în timpul Jocurilor. Prima de asigurare se ridică la 140 000 fr. belgieni.

...înotătoarea Cristine Caron a suferit un mic accident? Inotînd în piscina olimpică de la Yoyogi, ea a contractat — din cauza vremii — o răceală puternică la gît, motiv pentru care va trebui să se repauzeze, la pat, cîteva zile.

...în programul celei de a doua ediții a Jocurilor Olimpice, desfășurate în anul 1900 la Paris, au figurat și întreceri de biliard, șah și... pescuit cu undița? Mai trebuie de arătat că probele de atletism s-au disputat pe pista cu... iarbă de la Croix-Cotelon, în Bois de Boulogne.